Kur'anska mudžiza

Kur'an časni jedina je nebeska knjiga koja sasvim otvoreno i odlučno daje do znanja da niko nema moć donijeti knjigu kakav je on, pa čak ni ukoliko bi svi ljudi i džini u saradnji pokušali uraditi takvo šta, ne bi to mogli izvesti.[1] Ne samo da ne bi mogli donijeti cijelu knjigu poput Kur'ana već ne bi mogli donijeti ni koliko deset sura,[2] štaviše, ne bi mogli donijeti ni jednu suru dužine samo jednog retka.[3]

Kur'an naglašeno izaziva sve da učine takvo šta, a njihovu nemoć u vezi s tim smatra dokazom Božanskog porijekla ove knjige i poslanstva Poslanika.[4]

Dakle, nema mjesta sumnji u to da časna knjiga tvrdi da je nadnaravna, a njen donosilac je kao vječnu mudžizu uručuje svim ljudima svijeta, zauvijek i kao neopoziv argument svoga poslanstva. I sada, nakon četrnaest stoljeća, ovaj Božiji poziv svako jutro i svaku večer putem medija, i prijatelja i neprijatelja, biva dostavljan stanovnicima svijeta, upotpunjujući na taj način svoj dokaz nad njima.

Znamo da je Poslanik islama, od prvog dana kada je obznanio svoj poziv, bio suočen sa najljućim neprijateljima koji se nisu libili ničeg u svojoj borbi protiv Božije vjere. Nakon što su izgubili nadu da će prijetnje i podmićivanje uroditi željenim plodom, odlučili su se da uklone Poslanika. Njihov plan nije uspio zahvaljujući Božijoj pomoći, tako što je Poslanik noću, krijući se, napustio Mekku i uputio se prema Medini. Nakon toga, ostatak svoga časnog života morao

je provesti u brojnim borbama protiv mnogobožaca i njihovih saveznika Jevreja. Od trenutka njegove smrti do danas licemjeri i neprijatelji uvijek su nastojali utrnuti ovo Božije svjetlo, ne birajući sredstva u tu svrhu. Da je, kojim slučajem, bilo moguće donijeti knjigu poput Kur'ana, takvu priliku nikada ne bi propustili.

Danas, također, kada sve veće svjetske sile islam smatraju najvećim neprijateljem svojih podjarmljivačkih vlasti, one su odlučno pristupile borbi protiv njega, upregnuvši sve potencijale i moći, kako materijalne tako i znanstvene i političke i propagandne. Da su mogli, sigurno bi se potrudili pribaviti makar jedan redak sličan kur'anskoj suri koju bi ponudili ljudima na uvid putem medija, jer je takav poduhvat jedna od najjeftinijih i najučinkovitijih metoda za borbu protiv islama i sprječavanje njegovog širenja.

Zahvaljujući navedenom, svaki razuman čovjek koji traži istinu, kada uzme u obzir ove činjenice, bit će siguran da je časni Kur'an knjiga kojoj nema slične, koju nije moguće oponašati, i niko, ni skupina ni pojedinac, nikakvim podučavanjem i vježbama ne mogu biti osposobljeni da načine knjigu sličnu njemu. Drugim riječima, Kur'an ima sve vidove nadnaravnosti: mudžiza je, Božanska i neponovljiva, data ljudima kao argument ispravnosti poslanstva. Otuda, najbolji je argument i nesumnjivi dokaz istinitosti Poslanikovog poziva i istinitosti svete vjere islama. Jedna od najvećih Božijih blagodati datih ljudima jeste upravo to da se objavi časna knjiga koja će biti vječna mudžiza, i da sama sa sobom nosi argument svoje ispravnosti. Argument za koji – da bi bio shvaćen – nije potrebno da se izučava i stiče stručnost, već je za svakog čovjeka shvatljiv i prihvatljiv.

Aspekti kur'anske mudžize

Nakon što smo u osnovnim crtama objasnili da je Kur'an Božiji govor i da je nadnaravan, sada ćemo objasniti neke aspekte njegove nadnaravnosti.

A - Rječitost i čistota izraza

Prvi aspekt kur'anske mudžize jeste rječitost i čistota izraza. Uzvišeni je, da bi kazao ono što želi, na svakom mjestu upotrijebio najrječitiji i najljepši izraz, najodmjerenije i najzvučnije strukture, kako bi na najbolji i najshvatljiviji način dostavio sagovornicima željeno značenje. Odabir ovakvih riječi i sklopova, koji su podudarni sa željenim uzvišenim i preciznim

značenjima, moguć je onome koji ima dovoljan uvid u sve osobenosti riječi, odlike značenja, u njihove međusobne veze, te može, uzevši u obzir sve aspekte i dimenzije željenog značenja i poštivanjem onoga što stanje trenutka i prostora iziskuje, odabrati najbolju riječ i izraz. Ovakva naučna sveobuhvatnost nije moguća nijednom čovjeku bez Objave i nadahnuća Božijeg.

Ljepota privlačne nebeske melodičnosti Kur'ana očita je svakom čovjeku, a izvanrednost izraza, uticajnost, rječitost i govorništvo očiti su poznavaocima arapskog jezika i umijeća rječitosti i govorništva. Međutim, spoznaju nadnaravnosti njegove rječitosti i govorništva mogu ostvariti stručnjaci različitih tehnika govorništva, koji bi ga usporedili s drugim rječitim govorima te iskušali vlastite mogućnosti u odnosu na njega. Ovo su mogli da učine vrsni arapski pjesnici, usljed toga što je najveća umjetnost Arapa bila govorništvo, koje je u vrijeme objave Kur'ana dostiglo vrhunac. Iz tog se doba navode dijelovi pjesničkih ostvarenja koja nakon kritičkog osvrta bivaju uvrštena u najbolja i najuspješnija umjetnička ostvarenja.

U osnovi, mudrost i posebna pažnja Božija iziskuju da mudžiza svakog poslanika odgovara savremenim znanostima i aktualnim umjetnostima vremena u kojem se poslanik javlja, kako bi se što bolje mogla uvidjeti nadmoć i nedostižnost mudžize kada se usporedi s ljudskim ostvarenjima. Tako je Imam Sadik u odgovoru na Ibn Sukejtovo pitanje: “Zašto je Bog Musau dao mudžizu bijele ruke i štapa aždahe, hazreti Isau mudžizu liječenja bolesnih a Poslaniku islama mudžizu Kur'an časni?”, rekao: “Za vrijeme Musaa, a.s., bili su veoma prisutni i omiljeni čarolija i sihr, pa mu zbog toga Uzvišeni daje mudžizu koja je bila slična onome što su ljudi toga vremena činili, da bi im ukazao na nemogućnost da učine ono što poslanik može učiniti. Umijeće veoma prisutno i omiljeno u vrijeme Isaa, a.s., bila je medicina pa mu stoga Uzvišeni daje mudžizu liječenja neizlječivih bolesti, kako bi se vrlo lahko moglo uočiti da je posrijedi mudžiza. Umijeće omiljeno u vrijeme Poslanika islama bili su govorništvo i poezija pa zbog toga Uzvišeni objavljuje Kur'an s najljepšim izrazima, kako bi ukazao na nadmoć njegove mudžize.”[5]

Najveći govornici i poznavaoci retorike u vrijeme kada je Kur'an objavljen, poput Velida ibn Mugire Mahzumija, ‘Utbe ibn Rebi‘a i Tufejla ibn Amra, posvjedočili su da su retorika i stil kur'anskog izraza vrhunski i nedostižni za ljudske mogućnosti.[6] Jedno stoljeće nakon toga ljudi poput Ibn Ebi ‘Avdžaija, Ibn Mukaffaa, Ebu Šakira Disanija i Abdul-Melika Basrija odlučili su isprobati svoje mogućnosti u takmičenju sa Kur'anom. Cijelu godinu dana pokušavali su svim svojim snagama, ali nisu mogli ponuditi ni najmanje ostvarenje. Na kraju, svi su priznali vlastitu nemoć i zadivljenost veličinom Božije knjige. Kada je u Mesdžidu-l-haramu bio

upriličen skup da pokažu šta su uspjeli u tom vremenu uraditi, Imam Sadik je prošao pored njih proučivši sljedeći kur'anski ajet:

قُل لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَ الْجِنُّ عَلَى أَن يَأْتُواْ بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لاَ يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَ لَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

Reci: "Kad bi se svi ljudi i džini udružili da sačine jedan ovakav Kur'an, oni, kao što je on, ne bi sačinili, pa makar jedni drugima pomagali."[7]

B – Donosilac Kur'ana nije nikada pisao svojom rukom

Kur'an časni je knjiga koja, iako nije obimna, sadrži različite vrste pouka, znanja, propisa i odredbi kako za pojedinca tako i za društvo. Analiza svakog poglavlja i dijela zahtijeva timove stručnjaka koji dugi niz godina istražuju otkrivajući, tek postepeno, tajne koje se kriju u njemu, stižući tako do sve većih zbilja, mada je otkrivanje svih zbilja koje se tu nalaze moguće samo onim ljudima koji imaju od Boga dato znanje.

Ova raznolika zbirka, koja obuhvata najdublje i najuzvišenije pouke i najveće i najvrjednije moralne upute, najpravednije i najpostojanije pravne i kaznene zakone, najmudrije obredoslovne propise i individualne i društvene odredbe, najkorisnije savjete i pouke, najpoučnije povijesne činjenice, najučinkovitije metode pouke i odgoja, jednostavno rečeno, obuhvata sva načela koja su čovjeku potrebna za postizanje ovosvjetske i onosvjetske sreće i nudi ih na jednostavan i nov način, tako da svi slojevi društva mogu u skladu sa svojim potencijalima da se koriste njenim sadržajem.

Sakupiti sve te pouke i zbilje u jednoj takvoj zbirci iznad je mogućnosti jednog običnog čovjeka. Međutim, ono što stvar čini još čudnijom jeste činjenica da je ova knjiga ponuđena od strane čovjeka koji nije pohađao školu, nije izučavao nauke, nikada nije svojom rukom ništa napisao, koji je odrastao u okruženju daleko od civilizacije i kulture. Još čudnije je to da se u četrdeset godina života, dakle prije negoli je postao Poslanik, od njega nije čulo ništa što bi bilo slično sadržaju Kur'ana. Također, u toku poslanstva, kada bi kazivao Objavu, to bi činio na poseban način, u skladu sa ritmom i rimom, što ju je potpuno odvajalo od ostalog govora. Postojala je očita razlika između ove Knjige i njegovog govora. Kur'an časni, ukazujući na ovu činjenicu, kaže:

وَ مَا كُنتَ تَتْلُو مِن قَبْلِهِ مِن كِتَابٍ وَ لَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَّارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ

Ti prije nje nijednu knjigu nisi čitao, a nisi je ni desnom rukom svojom pisao; inače, posumnjali bi oni što laži govore.[8] Na drugom mjestu kaže:

قُل لَّوْ شَاءَ اللّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلاَ أَدْرَاكُم بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلاَتَعْقِلُونَ

Reci: "Da Allah nije htio, ja vam ga ne bih kazivao, niti bi vas On s njim upoznao. Ta ja sam prije poslanstva dugo među vama boravio, zar ne shvatate?"[9] Vrlo je vjerovatno da 23. ajet sure Bekare također ukazuje na ovaj aspekt nadnaravnosti:

فَأْتُواْ بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ

Načinite vi jednu suru sličnu objavljenim njemu.

Možemo zaključiti, ako pretpostavimo da bi to bilo moguće, da se sastave stotine timova učenjaka i stručnjaka pa da uz međusobnu saradnju možda i uspiju napisati jednu ovakvu knjigu (iako je to nemoguće i u ovakvom slučaju), ali je posve nemoguće da to učini čovjek koji nije pohađao školu.

U skladu s rečenim, donošenje takve knjige, koju krase spomenuti kvaliteti, od strane čovjeka koji nije pohađao školu pokazatelj je još jednog od brojnih aspekata kur'anske nadnaravnosti.

C – Skladnost i nepostojanje protivrječnosti

Kur'an časni je knjiga koja je objavljivana u dvadesettrogodišnjem razdoblju poslanstva, vremenu koje odlikuju nemiri i prevrati, uspjesi i teškoće, gorki i ugodni događaji, ali sva ta čudna raznolikost i brojne promjene nisu ostavile traga na sklad tema i metoda koje odišu nadnaravnošću. Upravo spomenuti sklad forme i sadržaja još je jedan aspekt nadnaravnosti Kur'ana, pored dva već spomenuta, a o čemu se govori u sljedećem ajetu:

أَفَلاَ يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَ لَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ اللّهِ لَوَجَدُواْ فِيهِ اخْتِلاَفًا كَثِيرًا

A zašto oni ne razmisle o Kur'anu? Da je on od nekog drugog, a ne od Allaha, sigurno bi u njemu našli protivrječnosti mnoge.[10]

Objašnjenje: Svaki čovjek doživljava najmanje dvije vrste promjena. Jedna je ta da postepeno dolazi do novih saznanja i vještina, što ostavlja traga na njegov govor. Sasvim je prirodno da u vremenskom razdoblju od dvadeset godina postoje velike razlike i protivrječnosti između

njegovih riječi i stavova.

Drugo, različiti životni događaji i okolnosti dovode do različitih psiholoških stanja i osjećanja, poput straha i nade, tuge i sreće, uznemirenosti i sigurnosti. Različitost ovih stanja ostavlja velik trag na razmišljanje, govor i djelovanje čovjeka. Prirodno je da će kada promjene postanu izrazitije postati izrazitije i razlike u govoru. Ustvari, promjene u govoru popratna su pojava promjene psiholoških stanja, a one pak prate stanja i prilike u prirodi i društvu.

Ukoliko pretpostavimo da je Kur'an djelo čovjekovih ruku, tj. da su to riječi Poslanika islama – čovjeka koji se nalazi pod djelovanjem spomenutih promjena, uzevši u obzir uvjete u kojima je on živio i koji su bili krajnje različiti, u tom bi slučaju Kur'an i sadržajem i formom trebao imati brojne razlike i protivrječnosti, ali u Kur'anu ne nalazimo ništa od toga.

Dakle, zaključujemo da skladnost i nepostojanje protivrječnosti u sadržaju Kur'ana i njegova razina rječitosti, koja je nadnaravna, predstavljaju još jedan pokazatelj da ova Knjiga vodi porijeklo iz izvora postojanog i bezgraničnog znanja Božijeg, da je iznad prirode i ne mijenja se zbog promjena u prirodnim pojavama.

---

[1] Pogledati: El-Isra', 88.

[2] Pogledati: Hud, 13.

[3] Pogledati: Junus, 38.

[4] Pogledati: El-Bekare, 23–24.

[5] Usuli Kafi, sv.1, str. 24.

[6] A'lamu-l-vera', str. 27; Sire Ibn Hišam, sv.1, str. 293.

[7] El-Isra', 88.

[8] El-'Ankebut, 48.

[9] Junus, 16.

[10] En-Nisa', 82.